

СЛАВА ЖОВТНЮ!

Малюнок В. ОСТАПЕНКА.

Рік видання XVI

№ 133 (2081).

п'ятниця,

7

Листопада

1975 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ ХХУ ЗІЗДОВІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

В ОБКОМІ ЛКСМУ

Напередодні 58-ї річниці Великого Жовтня в обкомі комсомолу підбили підсумки участі комсомольсько-молодіжних колективів у соціалістичному змаганні за три квартали завершального року п'ятиріччя. Переможцями визнано:

в промисловості — комсомольсько-молодіжну бригаду електроварильників механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зірка» (бригадир В. Недопас, групкомсорт Л. Терещенко);
в будівництві — комсомольсько-молодіжну бригаду теслярів БУ-2 комбінату «Олександрівськбуд» (бригадир Г. Потманіді, групкомсорт Л. Скрипник);
в автотранспорті — комсомольсько-молодіжну бригаду водіїв головного підприєм-

ства «Кіровоградважавто» (бригадир Б. Козленко, групкомсорт Г. Ауліна);
на залізничному транспорті — комсомольсько-молодіжну електровозну колону знам'янського локомотивного депо (керівник В. Рій, групкомсорт В. Голубенко);
у вугільній промисловості — комсомольсько-молодіжний колектив екскаваторів Е-2503 № 9 вуглерозрізу «Балахівський» Петрівського району (бригадир І. Петров, групкомсорт В. Макаренко);

ПРАВОФЛАНГОВІ ЗМАГАННЯ

по МТФ — комсомольсько-молодіжний колектив МТФ Кіровоградської обласної дослідної станції (групкомсорт В. Вербицька);
по тракторних бригадах — комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району (бригадир В. Юхименко, групкомсорт А. Скрипниченко).
в сфері обслуговування — комсомольсько-молодіжну бригаду продавців відділу «Культтовари» ЦУМу «Кіровоград» (бригадир Р. Полякова, групкомсорт Н. Коган);

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

Трудаці промисловості КІРОВОГРАДСЬКОЇ області, здійснюючи рішення XXIV з'їзду КПРС, керуючись вказівками Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва з питань економічної політики партії, на основі широко розгорнутого соціалістичного змагання достроково, а жовтні, виконали завдання дев'ятої п'ятирічки по зростанню загального обсягу промислового виробництва. Випуск продукції за 1971—1975 роки збільшиться на 51,9 процента проти 49 процентів за п'ятирічним планом. Середньорічні темпи зростання продуктивності праці становитимуть 5,6 процента при 4,4 процента за восьму п'ятирічку. Достроково буде виконано завдання по виробництву найважливіших видів промислової продукції, народне господарство одержить додатково близько одного мільйона тонн бурого вугілля, 272 мільйони кіловат-годин електроенергії, 240 тисяч пар шкіряного взуття, понад 8 тисяч тонн м'яса, 6,2 тисячі тонн продукції з незбираного молока.
З початку п'ятирічки в області введено в дію 200 механізованих поточкових і автоматичних ліній, комплексно механізовано і автоматизовано 70 цехів і дільниць. Освоєно 100 нових видів промислової продукції, 80 виробам присвоєно державний Знак якості. Став до ладу діючий Побузький нікелевий завод, будівництво якого передбачалося Директивами XXIV з'їзду КПРС.

Плану зустрічі XXV з'їзду КПРС і XXV з'їзду Компартії України готують комсомольці Олександрівського рудоремонтного заводу. На фото: країн комсомольці заводу (зліва направо) — Олександр ВДОВЕНКО, Петро ЧОРНИЙ, член ради наставників Людмила МАТАКОВА, Сергій САТАЛКІН, Людмила ШЕВЧЕНКО та Микола ДОНЧЕНКО. Вони працюють в рахунок листопада 1976 року.

Фото В. КОВПАКА.

...Аж раптом на майдані стого-
лосо:

— Ідуть!

І розкрилися над головами лю-
дей шовк прапорів. Попереду коло-
ни мчали мотоциклісти. Слюсар
Анатолій Мельник, шофер Віктор
Криворот. І ще, і ще... Вони зупи-
нилися біля найвищого селіска —
279 війнам-односельцям, яким до-
рогу додому перекрило полум'я вій-
ни... А тепер свято Перемоги. Сиві
фронтівники ступили крок до своїх
юних спадкоємців. Теж з прапором.

— Бережіть...

— І вище піднімайте.

Борис Куценко — устами на чер-
воний шовк. Він вже уявляв себе
воїном і думав, як знову стане пе-
ред прапором, даючи присягу. Це
завтра. А сьогодні — свято. І прапо-
ри всюди — на майдані і біля Па-
лацу культури, над школою і над
хатою, де куркулі вислідили чекіста
Івана Коломійця...

Тепер ти, Борисе, загиснув в ру-
ках зброю. Стоїш біля прапора, з
яким воїни твоєї частини брали ви-
соти і цитаделі. Ти спрагло хочеш
знати імена прапороносців і повер-
таєш своєю паленіючою думкою
до свого рідного села. І до прапорів
Красносілки.

Перший був в 1907 — коли в селі
з'явився кремезний робітник
Сергій Товстоліт. Найбільший стяг
— в жовтні 1918-го — над ревко-
мом. Перед ним давали клятву сіль-
ські хлопці і дівчата, які гуртува-
лись в комсомольський осередок.
Перший ватажок молоді Яків Кова-
ленко піс до майдану знамено, а за
ним рухалась червона ватка з хлі-
бом, зібраним комсомольцями Крас-
носілки.

А потім були знову спалахи бли-
скавиць. Пам'ятаєш, Борисе, той ве-
бір у клубі, на якому ви згадували
молодого вчителя Миколу Витрища-
на. Його катували фашисти, дізна-
вшись, що то він підпавши конюшні,
в яких стояли коні фашистських го-
лорізів. Пішли твої односельці в ліс,
в партизанський загін імені
Ворошилова. Багатьох гітлерівців
вели до себе в раби. Дехто й не ду-
мав про вороття, сумно прощався з
рідними. І тільки він Олександр
Марієнко, лукаво переломив погляд
над фашистами. Йому хотілось
сміятись — перехідний прапор рай-
кому партії, який отримала перша
жіноча тракторна бригада комсо-
молки Анастасії Гетьман, заховав
ладібно. Він ще розкриляється. Тіль-
ки треба повернутись. Щоб віддати
людям їхню реліквію. І знову пере-
хитрив загробників Олександр
Марієнко. Він втік з неволі, коли вже
йшли визвольні бої за Олександрів-
рівку, Єлсаветградку, коли воїни
26-го гвардійського корпусу набли-
жались до Красносілки. З прапором
райкому зустрічали визволителів!

Звичайно, дівчата з бригади Нас-
ті Гетьман хотіли повторити на
тракторах свої рекорди. Але дове-
лось йти в поле з сапою. Бо маши-
ни всі потрошено. Зате через рік
про рекорд красносільських трудів-
ників почула вся область — за дві
добі 40 молодих колгоспників з ар-
тілі «Спільне життя» зібрали уро-
жай жита і пшениці на 230 гекта-
рах. І над стійками дівчат в'язаль-
ниць підняли червону хустину...

А через два роки місцевий кол-
госп став переможцем в змаганні
серед всіх господарств району,
красносільським хліборобам знову
вручили перехідний прапор райкому
партії...

То були важкі роки, Борисе. Але
твої односельці завжди зустрічали
Жовтневе свято, зробивши ще ба-
гатшим колгоспну ниву і рідне село.
Чув же: в змаганні на честь 20-річ-
чя Радянської влади комсомолка
Анастасія Гетьман виробила на
своєму тракторі 810 гектарів умов-
ної оранки. То був рекорд. А тепер
Петро Вишник вдівці перекриває

цей показник. Так всі члени його
механізованого загону. Так кожен з
139 трактористів колгоспу «Шля-
хом Леніна». Тридцять літ тому бу-
ли найвищими стопудові врожаї
зерна, а тепер — трьохсотпудові.
Бо в твоєму селі справжні господа-
рі, звеличені працею, вони продов-
жують подвиг перших зачинателів
колгоспного руху в Красносілці.
44 орденосці в колгоспі. Про-
славлений бригадир механізаторів
Григорій Павлович Юрченко — Ге-
роєм Соціалістичної Праці, хліboro-
би Григорій Пустовіт та Іван Кра-
мар нагороджені орденами Жовтне-
вої Революції.

Ти гордишся рідним селом, в я-
кому немає жодної старої хати. Ко-
жен дім хлібороба зводиться за
типовим проєктом. Тепер вже не
сам колгоспник забудовує його. За
справу береться бригада майстрів.
А перед новосіллям Сава Кузьмо-
вич Дорошко вручає ключі кращій
хліборобській сім'ї. Було свято в
Івана Голомозого, Володимира Куд-
ряшова... Як не рік, то й 20—30 по-
восьлі в Красносілці. А в центрі се-
ла — парк Перемоги, посаджений
комсомольцями десять років тому.
За центральною алеєю — пам'ятник
Іллічу. І на високій шоглі — пра-
пор, піднятий на честь трудових
зв'язків дбайливого механізатора,
кращої доярки, передової бригади...

Розкажи друзям про свою школу.
В ній за роки Радянської влади
більше 700 юнаків і дівчат здобули
середню освіту, а потім 150 з них —
вищу: 125 вчителів, 18 агрономів,
14 лікарів, 14 інженерів... Майже
300 здобули технічну спеціальність,
стали трактористами, комбайнера-
ми... Виходить, найбільше вчителів
і хліборобів — з твоєї школи. Бо
треба вчити майбутніх творців зоре-
льотників, бо треба, щоб на щедрий
землі золотився колос. От хоч би
одна хліборобська родина — брати
Іван, Василь, Віктор та Микола
Димієві — комбайнер, тракторист,
шофер. І діти їхні вирішили стати
механізаторами, пішли на курси
трактористів, в технікуми.

Якось тебе, Борисе, попросили
назвати найзаможнішу сім'ю Крас-
носілки. Як же це одразу? Але ти
знав, звідки справжнє багатство —
те, що від чесних рук трудівника:

— Сім'я Юрія Шевченка, тракто-
риста. Дружина і невістка в ньо-
го — на тваринницькій фермі, син
Сашко після десятирічки теж при-
йшов в тракторну бригаду.

Так, ти не помилився. Юрій Ми-
хайлович з своєю сім'єю може за
рік збудувати ще один новий дім
чи купити автомашину... А крім
зарплати і премії, своє господар-
ство... От і достаток.

Димієві і Шевченки. Прості, звичайні,
роботящі. Як і випускники
Красносільської школи, які стали
вченими, інженерами-конструктора-
ми, пілотами — В. Уманець, А. Стель-
мах, Ю. Коваленко, В. Стельмах,
В. Полтапенко... Звичайні і великі
радянські люди, які живуть під
Жовтневою зорею і плекають щастя
Країни Рад.

...Тепер знову криляється знамена
в твоїй Красносілці. Ідуть з ними
святковим майданом комуністи Ми-
кола Коломійця і Сава Дорошко,
йде комсомольський ватажок Олек-
сандр Петренко. А був прапор в
руках Сергія Товстоліта. І в твоє
односельця — Григорія Чухня, який
під вогнею смерчем поспішав
річкою до Сталінаграда — віз бое-
припасів...

Найвище — стяги над Кремлів-
ськими вежами. Такі ж, червоно-
розкрилені — в Красносілці. Пра-
пори революції...

М. ШЕВЧУК.

село Красносілка
Олександрівського району.

Відлуння героїки тих
днів, які запалили фа-
нел нової доби на планеті,
повернули плин часу на ко-
ристь трудового люду, ся-
гає в сьогодення вікопом-
ними віхами. І зрілість, яка
виповнює свідомість і чуття
нашого ровесника, озвучує
палкі струни в молодих
серцях буремністю Жовтня.

Озвучається жовтнева ме-
лодія тисячоголоса, черво-
ним птахом лине над про-
сторями неозорі Батьків-
щини. І, ту пісню, зеклично
й упевнено завели наші ді-
ди, — більшовики-ленінці,
які гордо понесли прапор
революції, аби міццю й мо-
гутністю, миром і хлібом
збагачувалася молода Краї-
на Рад.

Ті люди, чий
скронь вже дав-
но торинулася си-
вина, досі несуть
у серцях комсо-
мольський запал
і юнацьке горін-
ня. На одній із
зустрічей з мо-
лодою член Боб-
ринської район-
ної ради ветера-
нів Леонід Михай-
лович Закржевський дівав доро-
гу книжечку, аркушки якої
пеленою давності покрив час.
Ще від 1924 року зберігає він
свій перший комсомольський
квиток поруч з партійним біл-
серцем. Нині Леонід Михайлович
показує цю безцінну для нього
реліквію як свідчення своєї
нев'янучої молодості, адже й
тепер він — старший друг і по-
радник молоді, живе її устрем-
ліннями.

А ми, внуки, з пошаною схи-
ляємо голови і перед його сини-
ми, нашими батьками-комуні-
стами. Це ж вони, напіввішні
води із могутньої Волги, дали
черпалом касками славу із Дні-
пра і Дунаю, із Вісли і Одера...
І задушили фашистського звіра,
який загрожав рабством
усій планеті, у його лігві...

З АКЛИК дідів і батьків —
«Комуністи, вперед!»
пронісся нині світлом
мирної доби, трудової зви-
таги радянських людей.
І прапор той із жилими до-
лонь підхопили такі ж дужі
руки, піднесли його ще ви-
ще. Знаменням нашої доби
став комуніст у комсомолі,
комуніст-робітник, кому-
ніст-педагог. Ціла плеяда
молодих активістів пов'яза-
ла свою долю з діяннями
партії і влилася своїм
життєдайним струменем у
маси молодих трудівників,

працюючи на найбільш від-
повідальних ділянках кому-
ністичного будівництва в
нашій країні.

За підтвердженням цієї
думки варто звернутися до
згадуваної адреси — на
Бобринеччину. В радгоспі
імені Свердлова працює
молодий комуніст Микола
Вербецький. Починав трак-
тористом ще на Одещині.
Пізнав цінну смачної пала-
ниці власними, як кажуть,
мозолями. Рано усвідомив,
що в наш час молодій лю-
дині без науки не обійтись.
Вона допомагає мислити
творчо, державно, усвідом-
люючи всю вагу звершень
на благо майбутнього. Три
роки тому, закінчив Харків-
ський інститут механізації

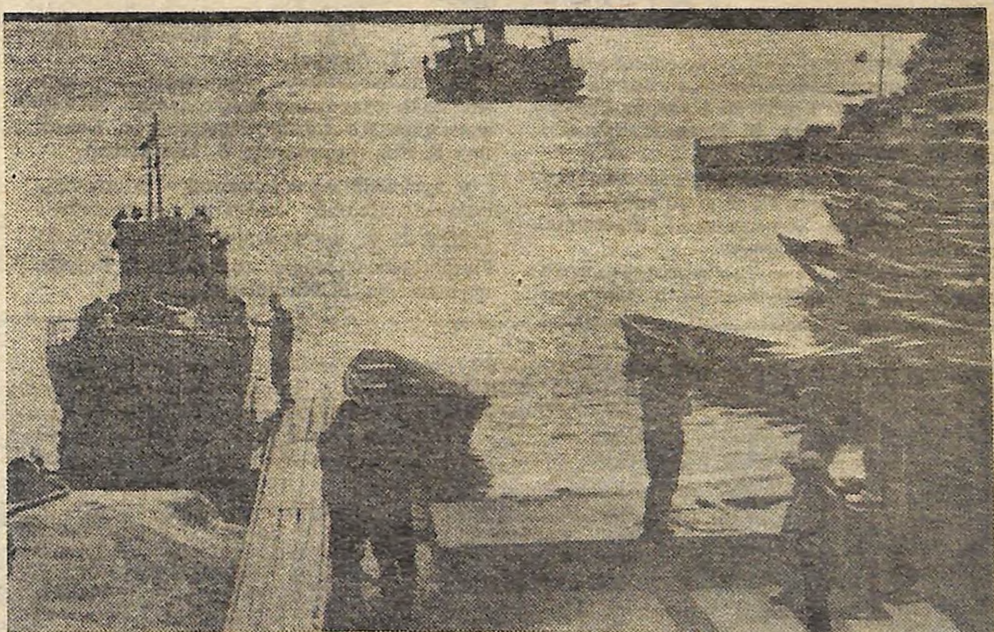
вшадок. Важко було налагодити
контакти між комітетами
комсомолу колгоспу «Комін-
тер» (на території якого зна-
ходиться СПТУ № 2) і самого
училища. До цього, як правило,
підтримували тільки виробничі
зв'язки — учні, приміром, про-
ходили практику у Героя Со-
ціалістичної Праці І. К. Гниля-
ка. Нелю, яка ще й очолює ком-
сомольську організацію кол-
госпу, щоденними наполегливи-
ми зусиллями спільно з друзя-
ми домоглась того, щоб у їхній
Будинку культури, до речі, ве-
ликій і гарний, прийшла і мо-
лодь з училища. Нині влашто-
вують тематичні вечори, спор-
тивні змагання, обмін концер-
тами...

Першою удостоїлась пра-
ва обміну комсомольських
документів організація
Спілки радгоспу імені Рози
Люксембург. Очолує її мо-
лодий комуніст Петро За-
вірюха. Якщо
коротко — ти-
повим означен-
ням до всіх
добрих справ і
починень тут
стало поняття
«масовіст»,
недто ж у спор-

ті. Давно не пам'ятають ви-
падків правопорушень у
господарстві. Гуртки, сек-
ції, змагання на рівні райо-
ну, області — це характер-
но для молодих робітників
радгоспу. П. Завірюха і
Н. Мельник заслужили пра-
во у складі обласної деле-
гації представляти районну
комсомольську організацію
на республіканському з'їзді
в Одесі, який проходить
під девізом «Шляхами сла-
ви батьків».

Ведуть комуністи... Який
глибокий, символічний зміст
у цих словах. Адже про ці
часи мріяв Володимир Іл-
ліч Ленін, саме такими хо-
тів бачити наших юнаків і
дівчат, комсомольців, тих,
хто гідно представляє
молодь у павах Комуністич-
ної партії — людьми висо-
кої ідейності, принципо-
вості і послідовності у під-
несенні комуністичних іде-
лів.

Д. ЗАМША,
перший секретар Боб-
ринського райкому
ЛКСМУ.

В жовтні рибалки, робіт-
ники допоміжних цехів ри-
боловецького колгоспу імені
Петровського Світловодсько-
го району достроково вико-
нали план і соціалістичні
зобов'язання 1975 року. Ви-
ловлено 15 375 центнерів ри-
би при завданні 14 000 цент-
нерів.

Значних успіхів добилася
перша риболовецька брига-
да, де бригадиром Микола
Михайлович Куценко. Своє
п'ятирічне завдання вона
виконала до Дня рибалки —
13 липня нинішнього року.

На фото згорі: барка-
си повернулись з моря; злі-
ва — танковий перший ри-
боловецької бригади Володи-
мир Георгійович ЗАЙВИЙ,
ветлікар-іхтіолог Володимир
Климович РУДЕНКО і бри-
гадир першої риболовецької
бригади Микола Михайло-
вич КУЦЕНКО перевіряють
якість виловленої риби.

Фото В. КОВПАКА.

НЕЩОДАВНО ЖИТЕЛІ НАШОГО ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ МАЛИ ЗМОГУ ПОЗНАЙОМИТИСЯ З ПРОГРАМОЮ ВОКАЛЬНО-ХОРЕОГРАФІЧНОГО АНСАМБЛЮ «ВЕСНА» КІРОВОГРАДСЬКОГО МІСЬКОГО ПАЛАЦУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ КОМПАНІЦЬОЮ, ЯКУ УЧАСНИКИ ПІДГОТУВАЛИ ДЛЯ ТВОРЧИХ ВИСТУПІВ ЗА РУБЕЖЕМ. ШЕДРИ ОВАЦІ, ПОДАРОВАНІ АРТИСТАМ, ЗАСВІДЧИЛИ ЩЕ РАЗ ІХ ВИСОКИЙ РІВЕНЬ ВИКОНАВСЬКОЇ МАЙСТЕРНОСТІ.

ЗАРАЗ В ГОЛЛАНДІЇ ПРОХОДЯТЬ ДНІ РАЙАНСЬКОГО СОЮЗУ НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНСЬКОЇ РСР. НАШ АНСАМБЛЬ «ВЕСНА» З ЧЕСТЮ ПРЕДСТАВЛЯТИМЕ МИСТЕЦТВО УКРАЇНИ ЗА РУБЕЖЕМ.

НА ФОТО: ВИСТУПАЄ АНСАМБЛЬ «ВЕСНА».

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ВАХТА УДАРНИХ ДНІВ.

Неонове світло ніби сконцентровано весь свій потік на невеликому п'ятачку. Дільнична бригада. Швидко тане гірка заготовок біля верстата Галини Ступак. Ще кілька — і бригадир тривожно поглядає на мить вглубі цеху: знову не встигає тьота Ніна. Сьогодні Галина вирішила встановити свій особистий рекорд. Дуже важливо це для неї — кому, як не бригадірові підняти настрій і бажання йти попереду.

Іх колектив уклав договір на соціалістичне змагання з комсомольсько-молодіжною бригадою токарів, яку очолює Микола Гонтар. І отуючи свій трудовий дарунок XXV з'їздові КіРС, вони вирішили за рахунок передових методів праці річне завдання в нормодиннах виконати за 10 місяців. І обов'язково підвищити продуктивність праці — на 6 процентів в порівнянні з минулим роком. Майже такі ж зобов'язання взяли й члени бригади М. Гонтара.

Коли побачили, що суперники випередили майже на місяць, вирішило у бригадира Галини Ступак рішення: встановити за змінну рекорд. Розгадавши її задум, Катерина Смутко теж пише засукала рукави халатика.

За змінну Галина виконала понад півтори норми, Катерина — дві. Подруги, і єдиний юнак в бригаді — Віктор Нечай, поздоровили їх з особистими рекордами і похорошою позадрили, бо в їх комсомольсько-молодіжній

НЕМАЄ БАЙДУЖИХ.

Це було зовсім недавно. В обідню перерву сиділи за довгим сто-

лом, неподалік від конвеєра складання сівалок. Літня свердловальниця Г. Квітка, яку в цеху називають просто — тьотя Галія стурбовано сказала:

— Боюсь, мабуть зупинять конвеєр. Не вистачить до кінця зміни кронштейнів.

За столом перезирнулися. Німа розмова поглядами, як це буває між людьми, що довгий час живуть поруч. Загальну думку висловила Світлана Мішєєва:

— Підемо, дівчата, допоможемо.

Іх ніхто не просив цього робити. І якщо вже вирішили піти, то стояли б на дільниці комсомольсько-молодіжної верстатів в очікуванні своїх хазяїв. Знали дівчата, що і в зарплаті, можуть, дещо втратити.

Про намір комсомольсько-молодіжної дізнався майстер П. О. Снігов. Вирішив він не відривати дівчат від основної роботи, за верстатами вони потрібніші.

— Спасибі вам, — відійшов до гурту, — кронштейни візьмемо із запасів, а вам — ще раз спасибі.

Дівчата відмахувалися, мовляв, нема за що дякувати. І лише Віктор Нечай, групкомсорг, чомусь посміхався. Певне згадав, як недавно скінтив не подяку, а образливе «принепа». З ковальсько-пресового не доставили заготовки, а тут ще й майстер захворів. Віктор має спокійний врівноважений характер — за зміню, бува, всього кількома словами перекинешся з дівчатами. А то здивував всіх. Швидко виникнув верстат і пішов з цеху. Коли за чверть години до

його токарного підвезли заготовки з ковальсько-пресового — всі зрозуміли, куди відлучався групкомсорг. Лише не дізналися, що їх мовчун мав принципову розмову з ковальми.

В колективному характері, що склався за роки існування комсомольсько-молодіжної, — занепокоєння досягнутим, неспокій пошуку і

ТРУД, ЗВЕЛИЧЕННЯ ТВОРЧІСТЮ

Якось на бригадних зборах мова зайшла про «кризисні» дні. Бувають такі. Особливо, коли починається відпускна кампанія, або хтось захворів. А бригада працює на один наряд. Та й суперники ж чекати не будуть, зрозуміло. Пропозицій давали чимало, часом сперечалися, та до спільного рішення так і не дійшли. Однак проблема, піднята на зборах, хвилювала, змушувала думати. Хто перший спробував одразу працювати на двох верстатах замість одного — вже не пригадують. Але швидко від «експерименту» перейшли до обслуговування двох і більше машин. Рух багатостатків особливого розмаху набув в час змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КіРС. Світлана Мішєєва одночасно може обслуговувати чотири верстати. Галина Прядун і Марина Третяк — удвох одразу сім.

Без підказки збоку, не за подяку і почесті — так велили їм совість робітничка, комсомольський обов'язок.

О. БАСЕНКО.

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

„Туркестан“ швартується в Хайфоні

Війна, довгі роки роздираючи землю В'єтнаму, перешкодила і розвитку будівництва залізничних та автомобільних шляхів сполучення. Морський флот залишається тут поки що основним засобом перевезення народногосподарського вантажу, тим більше, що в ДРВ понад дві тисячі кілометрів морського узбережжя з чудовими бухтами, портами, в які можуть заходити крупнотоннажні пароплави. Сьогодні вантажний і пасажирський флот ДРВ відносно невеликий, але з кожним роком він набирає сили: збільшується число пароплавів, їх вантажопідйомність. Уряд ДРВ надає великого значення розвитку морського пароплавання.

Нещодавно мені довелося побувати в Хайфоні і інших великих портах В'єтнаму. Вдень і вночі тут швартуються кораблі багатьох країн світу. Біля причалів Хайфона під стягами розквітнули стояли два радянських теплоходи «Туркестан» і «Тимлат», чия історія тісно пов'язана з боротьбою в'єтнамського народу за свободу і незалежність. Корабель-герой «Туркестан» під час війни і в мирний час доставляв в ДРВ вантажі із Радянського Союзу.

Радянський уряд передає ці два кораблі в дар ДРВ. Обидва теплоходи пройшли випробування, знаходяться в доброму технічному стані. На борту теплохода «Шонг хан» (так називається тепер «Туркестан») я бесідував з Чан В'єт Ки, першим помічником капітана. На флоті він шістнадцять років, не один раз ходив в радянські порти.

Екіпаж вдячний за цей міжнародний дарунок радянського народу, за цінну допомогу і підтримку радянських моряків, — сказав Чан В'єт Ки. — Ми дуже подружили з нашими радянськими колегами. Від душі бажаємо їм міцного здоров'я, великого щастя, успіхів у роботі.

А. НІКІТИН, власкор АПН.

Диктуйте час неспокій

В КІНОТЕАТР поспішали. Завжди так: не вистачає всього хвилини, аби всюди встигнути. А тут ще й новини — за день не розкажеш. Тільки-но Марина нахилилась до подруги, щоб почати отим: «Знаєш...» як раптом на екрані червоно спалахнула...

— Вона, наша сівалка, — здивовано проказала Світлана.

— Кукурудзяна, — чомусь уточнила Марина. — Дивись, оті кронштейни ми виготовляли.

Дівчата — з дитинства жителі міста. А от робота їх пов'язана з полем, з хлібом, що росте золотим колосом, кукурудзяним початком на неозорих ланах. На заводі «Червона зірка», де працюють після школи, сівалку в готовому вигляді бачили — в цеху їхньому її складають. А от щоб так, в полі, як ото шойно дивилися на екрані, не доводилося. Сказано: міські жителі. Кінофілм, як добрий чарівник, повернув кожного в просторий механоскладальний третій цех. Туди, де ось уже чотири роки працює їх комсомольсько-молодіжна бригада верстатників. Туди, де нині проходить їх

І ЗНАЄ СТОЛИЦЯ...

В ДОРОЗІ — ЧЕРВОНІ СЛІДОПИТИ

сержанту П. Х. Бухудону і молодшому сержантові М. М. Копашину за цей бій присвоєно звання Героїв Радянського Союзу.

З шовіної околиці Новгородки колона танків і мотоциклів розгорнулася і кинулася на Батизман. Бій тривав три дні...

Тепер тут встановлено пам'ятник воїнам, які загинули за звільнення села. На гранітних плитах викарбувано 90 імен, а поряд павне про те, що в братській могилі поховано і 285 невідомих бійців.

У МОСКВІ проживає багато ветеранів 8-го механізованого Олександрійського Червонопрапорного ордена Кутузова корпусу. З їхньої ініціативи в середній школі № 60 (Кунцевський район) створено музей цього прославленого в боях з'єднання. Його іменем названо шкільну комсомольську

організацію. Слідопити ведуть велику дослідницьку роботу, поповнюючи музей новими матеріалами. Кожного року вони виїжджають на місця боїв корпусу, зустрічаються з ветеранами.

Цього року московські слідопити під керівництвом вчителів Б. І. Шкловської, М. П. Курлапова, Е. Ю. Зубриліна побували в Новгороді, Верболюжці, Новгороді-Першому і Суходольському.

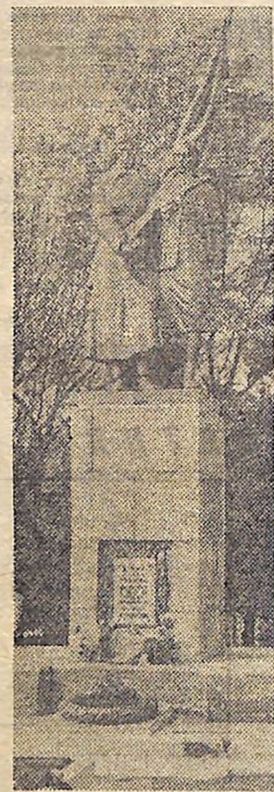
В Суходольському вони гостювали майже місяць. Працювали на полях місцевого колгоспу, зустрічалися з жителями, які пам'ятають бій за село, а також з учасниками тих боїв. Приїхали в гості і кіровоградці — колишні воїни, які звільняли село — М. І. Каліков, С. Я. Денисов, П. В. Нопаконський, І. Ф. Вітюгов, Е. Ф. Яліничев, А. Ф. Єрмолаєв.

Москвичів зацікавили спогади колишніх солдатів і офіцерів про бій за звільнення сіл і міст Кіровоградщини.

На вечорі-зустрічі московські слідопити виступили з концертом. Зі сцени гордо звучав марш 8-го механізованого Олександрійського корпусу на слова відомого російського поета Євгена Долматовського.

І ось вже в музеї 60-ї середньої школи Кунцевського району Москви експонується новий стенд «Батизман — Суходольське».

Д. ПУТІЄВСЬКИЙ, ветеран 8-го механізованого Олександрійського Червонопрапорного ордена Кутузова корпусу.

Пам'ятник воїнам-визволителям в Компаніївці. Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

З ВОГНЕМ „СПАРТАКА“

Цей день вони збережуть у пам'яті як найсвітлішу дату в своєму житті. Бо передозні сніга Великого Жовтня їх прийняли до лав героїчної Спідки.

Відбулось засідання бюро Голованівського райкому комсомолу з питанням приходу до комсомолу. Перший секретар райкому Микола Собченко вручив квитки членів Спідки молодим хліборобам Володимиру Симонову з колгоспу «Дружба»

та Володимиру Солдатову (колгосп «Політхліб-Ленін»), робітникам Голованівського райпобуткомбінату Анатолію Демченко та уніям Роздільської восьмирічної школи Володимиру Леню і Олені Свердлінській.

Володимир та Олена схвилювані лаябітими: адже поблизу їхнього села діяли героїчні спартаківці. І біля серця посили

воли теж червоні книжечки з портретом вождя.

П. ЛЕВЧЕНКО, член бюро Голованівського райкому комсомолу, секретар комітету комсомолу Побузького підземного заводу.

„ВЕСЕЛКА“ ВОСЕНИ

Нещодавно в приміщенні Онуфріївського районного Будинку культури відбулося чергове засідання жіночого клубу «Веселка». Цього разу воно присвячене Міжнародному роковій жінки. Багато теплих слів учасникам святкового засідання сказав голова Онуфріївської селищної Ради Михайло Лук'янович Скляр.

Передовикам виробництва, ветеранам Великої Вітчизняної війни були вручені грамоти селищної Ради жінок. Серед нагороджених — пенсіонерка, учасниця війни Антоніна Степанівна Різник, медсестра районної лікарні Марія Харитонівна Мухина та інші.

Такі засідання клубу «Веселка» стали вже доброю традицією для його учасників.

М. БЕЙДА,
другий секретар Онуфріївського райкому комсомолу.

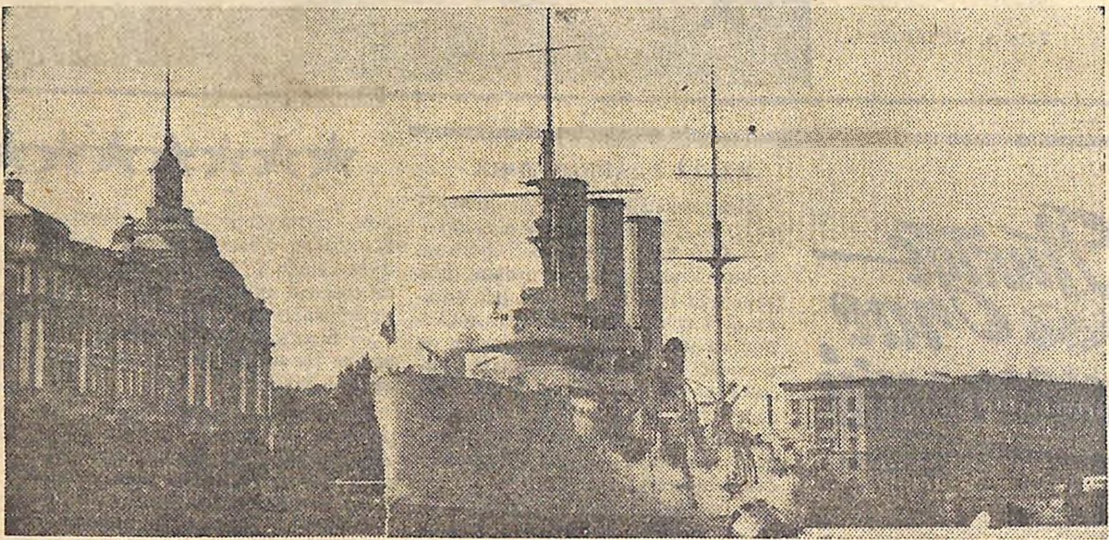
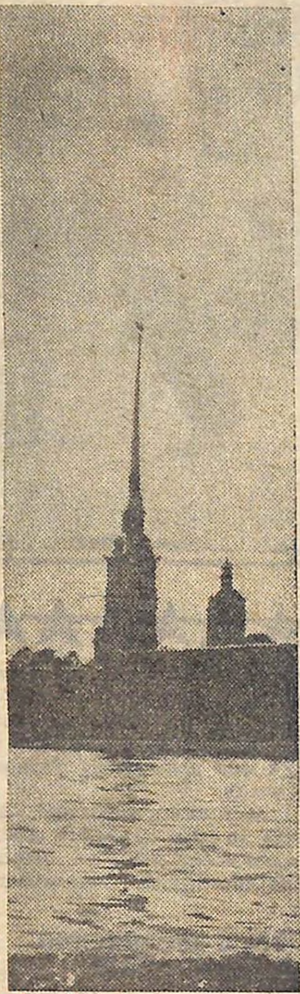
Місто революції

● ПЕТРОПАВЛІВСЬКА ФОРТЕЦЯ. Тут у нелюдських умовах царизмом були ув'язнені передові люди Росії. Та революційна думка жила...

● СМОЛЬНИЙ — ШТАБ РЕВОЛЮЦІЇ.

● «АВРОРА» — легендарний корабель. Зараз він на вічному спочинку.

Фото Василь КОВПАКА.

ЕСЛИ ТЫ КОМСОМОЛЕЦ

СТИХИ И МУЗЫКА

О. КУЛЬДЯЕВА.

Заря над горизонтом,
Воп на каждом фронте,
И ветры буденову рвут.
Сквозь бури и метели,
Сквозь пули и шрапнели
Мальчишки в бессмертье идут.

Припев:

«Борются и ищут,
Найти и не сдаваться!» —
Такой девиз у юности моей.
Если ты комсомолец,
Если комсомолец,
Сделай все для Родины своей.

Костры Магнитостроя,
Огни на новостройках,
В палатках гуляет мороз...
И скептики судачат,
И маловеры плачут,
А мы обходимся без слез

Припев.

Нас голодом пугали,
Войною нас пытали,
Но мы оставались жить.
Как факел Прометей,
Несли свои идеи,
Живем, чтобы гореть,
А не коптить.

Припев.

Репортер

ПЕРЕВІРТЕ ОБЛІГАЦІЇ

За рішенням XXIV з'їзду КПРС Радянський уряд провадить виплату позик минулих років. В грудні 1974 року почався перший етап погашення двоипроцентної Державної внутрішньої позпки, а 27 жовтня цього року працівники ощадкас прийняли перші облігації другого етапу виплати.

Лише за десять днів у ощадкасах Кіровограда виплачено 536 105 крб.

К.ВИНОГРАДОВА.

інспектор-ревізор Кіровоградської центральної ощадної каси № 49.

СЯЙВО СВЯТКОВИХ ВУЛИЦЬ

Сьогодні увечері на кіровоградських вулицях спалахнуло вогні ілюмінацій.

Для нинішнього свята кіровоградське підприємство електромереж зовнішнього освітлення виготовило десятки нових гірлянд, світлових панно та транспарантів. Окрім центра міста, вогні горітимуть на вулицях імені 50 років Жовтня, Короленка та інших. Святкова ілюмінація обласного центру — це 20 тисяч електричних лампочок, на 13 тисяч більше, аніж у минулому році. Загальна потужність їх — 500 кіловат!

М. КОРИННИЙ.

Спорт

6 порятків майстра!

Одинадцять команд борців класичного стилю брали участь у міжвідомчій першості України, яка протягом трьох днів проходила у спортивному залі ДСТ «Динамо» міста Харкова. На борцівських килимах свою майстерність демонстрували понад сто представників цього виду спорту. В складі збірної Центральної ради товариства «Авангард», яка стала переможцем цих змагань, виступав вихованець кіровоградського спортивного клубу «Зірка» кандидат у майстри спорту Олександр Демещенко. Він на високому рівні провів всі зустрічі і був другим призером у важкій ваговій категорії, виконавши норматив майстра спорту СРСР.

М. СУШКО.

● КУБОК УРСР

„Зірка“ — „Таврія“ — 2:0

Змагання на Кубок України з футболу серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг розігруються з 1972 року. Першим володарем цього почесного трофею був житомирський «Автомобіліст», наступного року його виборов кіровоградський «Зірка». У 1973 році він мав пропуску у сімферопольський «Таврія». Цього сезону право брати участь у фінальних поєдинках здобули два клуби, що вже мають досвід кубкової боротьби — «Зірка» і «Таврія».

Перший фінальний матч відбувся на кіровоградському стадіоні. Зустрічалися два суперники, які по закінченні чемпіонату країни у турнірних таблицях своїх ліг займали майже однакові місця: «Зірка» — п'яте, а кримчан — шосте. Сімферопольська «Таврія» має певний досвід виступів у першому ешелоні. Гра розпочалася навальними атаками господарів поля. Одну з них на шостій хвилині завершує красивим ударом Микола Журавльов. Окрілені успіхом місцеві спортсмени знову штурмують ворота кримчан. На тринадцятій хвилині Олександр Ситко ударом головою подвоює результат. Всі намагання сімферопольців змінити рахунок не приносять їм бажаного. Добре діють захисні лінії «Зірки».

У другому таймі наші земляки мали ще декілька голевих моментів, але не скористалися ними. Отже, зроблено перший крок до завоювання вдруге Кубка республіки.

В. ШАБАЛІН.

Знову на фініші — п'ята школа!

● Легкоатлетична естафета на приз обласних газет «Кіровоградська правда» і «Молодий комунар»

Почали традиційну передсвяткову естафету, присвячену 58-й річниці Жовтня, учні середніх шкіл Кіровограда. І ось фінішну стрічку перериває перший учасник, на майці якого цифра «5». Отже, спортсмени середньої школи № 5 знову, як і в минулі роки, стають переможцями естафети і виборюють приз обласної молодіжної газети. На другому місці — учні середніх шкіл № 11 та № 34.

Серед колективів середніх спеціальних та вищих навчальних закладів першими були легкоатлети будівельного технікуму. Їм вручено приз «Кіровоградської правди» та річну передплату на газету. На другій сходинці студенти Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, на третій — спортсмени клубу «Авіатор» з ЛПСУ цивільної авіації.

На фото: приз «Молодого комунара» у капітана команди середньої школи № 5 П. ФЕСЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

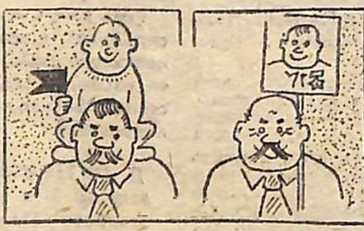
УСМІШКИ ЖОВТНЯ

В ТАКОМУ ОТОЧЕННІ Я
ПОЧУВАЮ СЕБЕ В ПОВНІЙ
БЕЗПЕЦІ.

СВЯТКОВІ ПРИКРАСИ ВЕНЕРИ.

— ОТАК І ПОШУ СІНЛА УСЕ
ЖИТТЯ.

Малюнки К. БРО.

Наша адреса і телефони

16050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 8 листопада ц. р.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.